

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

A1TE3

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 113

Τό δε λέπτον δίδοται δωρεάν πρός τούς συνδρομηταίς της· Εστίας ἀπό της ἡμέρας της πληρωμής της συνδρομῆς των. Ήταν τούς μή τοισθύνου τιμάται έστισσας· Έν τοισθύναις φρ. Α., ἐν τοισθύναις φρ. Β., ἐν τη ἀλλοδαπῇ φρ. Ζ. — Προηγούμενα φύλλα πωλούνται πρός λεπτά **10.**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1550. Ἐστία. Ἐξδιδοται κατά κυριακήν. Ἔτος Δ'. Τόμος Ζ'. 25 Φεβρουαρίου 1879. Ἀρ. 165 (113). Αεττά 0. Αθηναγ., γραφείον τῆς Ἐστίας, δόδος Σταδίου, ἀριθ. 6 λέπ., σ. 16. Η περί χόμενα: Σρργγίς τοῦ δουράγειον των εικονικῶν ἱερῶν ἐπαναστάσεως. — Λουκᾶς Λέρας, ὅποι Δικτύλιος (συν.). — Ή Ναΐνη. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Ρωσίᾳ ἐπί ξένων Δ' τοῦ τρομεροῦ. — Περὶ εὐσεβείας. — Γνώμαι καὶ εἰσήγηση θητικῶν τοῦ δουκοῦ; Δελλα-Ροστρουνώ (Μετάφρ. Γ. Ζωγράφ.). — Ἀλληλεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ για την ἁδούμαζα.

1551. Βεογραφία Γεωργίου Κ. Τυπάλδου, Κεφαλληνού, ύπο Π. Τυπάλδου Φορέστη. Μεταγλωττισθείσα ἐκ τοῦ ιταλικοῦ, ύπο Ν. Καλούτσρου, μονοχώρῳ. Ἐν Κεφαλληνῷ, τιμητικά, Η' Ιουνίου, 1879. 8ον, σ. 40.

ηαρ, τυπογραφείου η Ηγών», 1879, Βον, σ. 40.
1552. Λόγος εἰς τὸ μνημόσιον τῶν εὑρεγετῶν τοῦ πα-
νεπιστημίου ἐντολὴ τῆς Δικαιομέτρικῆς συγκλήτου κατά τὴν
Λαϊκούρχου τοῦ 1879 ἑτοιμα, ξερτὴν τῶν τριῶν Ιεραρχῶν,
ἐν τῷ ιερῷ τῆς Μητροπόλεως ναῷ ἐφωνήθεις δύο Λ. Διο-
μήδους Κυριακοῦ, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας. «Αθηναίην, ἐκ
τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσός», 1879, Βον, σ. 12.

1553. Ἐκθέσεις τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πόρος τὴν Γενικὴν τῶν μετόχων αὐτῆς Συνέλευσιν καὶ τῆς ἐξέλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν ἔργων του τέλους 1878. Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φιλοκαλίας, 1879, 4ον.

1554. Ή. Taine: Φελοσοφία τῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι. Διηγήνη Σπουργίδηνος Α. Κουτσούληνος. Ἀθηνησίν, ἐν τοῦ τυπογραφείου Σπ. Κουτσούληνος. 1879, 8ον, σ. δ'. καὶ 180, δρ. ν. 2. [Η ἀστίνη αὐτὴ μετάφρασις ἐδημοσιεύθη ἀνθονύμως. Ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ πεπαιδευμένου μεταφράστου μεταφέρομεν τὰ ἐπόμενα: Διάνοια: ὡνπιτεῖς, καρδία: ἔνθυσισιώδης ὁ Η. Taine ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι τέχνῃ φιλοσοφικῇ ἀντὸν μελέτῃ διὰ καλλιτεχνικοῦ πατεικονίζει καλάμου τὴν παραγωγὴν τῆς. Ἐλλάδος φύσιν, τὴν εὐφύταν κατοικίων, τὰ ἥπια τοὺς ἄρχαίους θεομόδιοι, ἀνεπικοινωνίων μεταφέρει οἵματά εἰς τὸν ἀντιστρεπτεῖ ἀπογόμενον ἐλληνικὸν ἀσθμόν, οὐ τὴν λαμπρότητα εὐγλώτως μαρτυροῦσα τὰ διασώζεται μηνύματα καὶ οἱ συντεταριμμένοι λίθοι. Ἀναλογῶν τὰ ἔργα, οὓς παρήγαγεν ή μεγαλουργός τῶν Ἑλλήνων διάνοια, κατάδειναι, διὰ τὸν δημόσιον καὶ ιδιωτικὸν βίος τῶν νεωτέρων ἐν πολλοῖς ἐλαττοῦται τοῦ ἀρχαίου. Μὲν φυσικοῦ, ἀφελοῦς, ἀνυψοῦντος τὸν ἀνθρώπων μέχρι τῆς θεατικῆς τελείωσής τοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ Η. Taine ἔξαπτον τὸ πρός τὰ ἔργα τῶν προγόνων ἔργων καὶ ἔγειρεν τὴν θεατικὴν φιλοτιμίαν, εἰσὶ χρήσιμον παντὶ "Ἑλλήνι": διότι πρέπει νὰ δομολόγησωμεν", διὰ τὸν Ἑλλάδι ἡ παιδεία καὶ μάλιστα ἐν τοῖς τελευταῖς χρόνοις παρημελήθη: εὐνάθεει καὶ ἀμάθεει, ίκνον καὶ ἀνίκνοντο ἐν τῷ τίθενται μοίραι τὸν βλέψιον μόνον ρίψωμέν πέρι τὸν ἡμάντην, βλέποντες ἀναιρέσιον καὶ κακούν, διέπονταις τὰ τῆς πολιτείας, διοικούντας, δικιάζοντας, διδάσκοντας: ἐν τῇ τελευταῖς μάλιστα δεκαπεντατέκα διξιοπαρχίησοντος ἐστιν ἡ ἐκπατίστηση τῆς παιδείας. Ἐλάγοισται αἱ ιδιοτημονικαὶ συγγραφαῖς, ἐλάχιστα τὰ ἔχοντα ἀξέπαντα φιλολογικά ἔργα πολλοὶ δὲ μὴ τὴν χρόντειν θυμρρύσεωι, θύρωσαν ἐξ ἀπελπισμοῦ τὸν καλλαμον καὶ πεποδίζοντας εἰς ἄλλα ἔργα, εἰς ἄλλα δὲν ήσαν φύσει προωρίσμοι. Η γλώσσα τῶν ημών, κατέπει δομέραιοι γλυκνιτικαὶ ποιουμένη προσδόσουν, εἴναι εἰσέτι ἀμόρφωτος, βρίθουσα βρεφισμῶν, χαλδαΐσων, σολοκεισμῶν. Στεούσιμοι οὖγχωρια επιστημονικῶν συγγραφῶν, ἐπιδιδόμεθα ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν ἐκπατίστησην ἔχοντας γλωσσῶν ἀπαντεῖς οἱ λόγιοι, πλὴν σπανιωτάτων ἔχειρεσσών, σπεκτομέθει καὶ γράφομεν ἔνοτροδῶν: Εἶνεκα δὲ τῆς κακῆς προκαταρκτικῆς πατέσισσες εἰταρωμένων εἰς τὰ σχολεῖα πολλῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἀνθρακῶν ἀμαθῶν, διδασκόμεθα κακῶς τὴν ἀλληγονικὴν γλωττ

879.—API. 113

σαν' μεταχειρίζομεθ κατά τον λίγες μή έλληνικας ἄνω
ἀνέγκει, ή δὲ δυνάμεια νέοις φωτισμένην.¹ Έχομεν χάρα-
κτηρα λόγου Γαλλικού, Γερμανικού, ἀλλ οὐδὲ καὶ θλι-
κινού· ἐν δευτέρῳ δὲ τιθέμενοι λόγιον τὴν μελέτην τῶν
Ἐλλήνων συγγραφέων, κατατρέβομεθ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
ἕνων συγγραφών, ἔλαφροτάτων πολλάκις, ὃν τακοῦ ηλού
μεταφράσεις κατέκλυσαν τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν.

1555 Τό διάφορην της Μαγεστηνής. Μετάφρασις
ἐκ τῆς Revue des Deux Mondes. Τόμος πρώτος. [Έκδοση
βιβλιοθηκή, δρ.θ. 11]. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ του τυπογραφείου
τῆς «Στοζ», 1879, 8ον, σ. 122, δρ. v. 1.

1556. Ἐφημερίς τῶν φελοπαθῶν. Ἔν Αἴγαναις, 1 φεβρουαρίου 1879 Περιέχει χάρματα: Γλωσσική παρα-
τηρήσεις δύο Κ. Σ. Κόντου. — Ἐτυμολογία δύο Ι. Ν.
Σταματέλου. — Ἰστορία τοῦ βίκμακος δύο Π. Γεναδίου.
— Περὶ τοῦ ἔνδιαφέροντος τῶν γονέων περὶ τοῦ σχολείου.
— Αγνοία τῆς γυναικός.

— Δημόσια εγγραφα: — Αγγελία.
1557. Δαλήνος. 'Εν Αθήναις. την 17 οσδρουστίου
1879, δριθ. 7. (Έκδιδοται όποι των λατρών Α. Γεωργαντζή,
Σ. Σκιαδάρεσσόν, Ν. Μαζαρά, Ν. Δελλαπόρτα). Περιεχό-
μενα: Συφιλιτικός κομμιτιώδης άγκος της Ριόδος. — Περι-
της: διαγνώσεως και θεραπείας της φλεγμονής του κατ-
ισχιον ἄρθρος εἰς παιδάς. — Λοιμός και καύσισης. — 'Αντι-
μιαστικών καυθορισμών τῶν ἐπιστολῶν. — Χρήσις τῶν δι'-
ύδατος τοῦ Σείλη δυοκλυσμῶν κατὰ τῆς περιφέρειας, τῶν
ἐντέρων. — Βιβλιοχριστία. — Ειδῆσεις. — Παροργαμάτων
διέρθρωσις ἐν τῷ 6 δριθ. — Ειδοποίησις.

1558. Αθηναίξ. Αθήνα, 13 Φεβρουαρίου 1879, δρ. 4.
Περιέχομενα: "Η τῆς γῆς καλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι. —
Ο φιλόλινη Σχουούλη Χάου. — Ο μέγας Βεζόρης Χερσόνης
Πασάς. — Η οἰκογένεια του Διοράζη. — Ο χριστιανισμός
παρά τοις εἰδομελούτραις. — Ο Αγκατ Μουχτάρ Πασάς.—
Μωριά. — Παικίλα. — Αινίγματα. — Ειδοποιησίες.

1539. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΡΜΗΣ». Έν Κωνσταντινουπόλει, Ιανουάριος, 1870. Περιεχόμενα: Ο χρόνος, ἡ τα νέον ἔτος ὑπὸ Α. Πέκιου. — Ἰστορία τοῦ Ρωσοτούρκικοῦ πόλεμου ὑπὸ Α. Φ. Στεφανούλου καὶ Κ. Δ. Κωσταράχη (τομ.) — Περὶ γάμων τῶν φυτῶν ὑπὸ Η. Φαρζ. — Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι θήμων τοῦ γάμου ὑπὸ Κ. Σ. δερίδου. — Νερολογία. — Ραδιογρία καὶ ἔρες. Μυθιστορία ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ Α. Χ. Στεφανούλου. — Αστικά καὶ ἀνθεκτά. — Ποίησις. — Ή καταιγίς τοῦ βίου μου ὑπὸ Ι. Α. Ζερουζάλεμη.

1560 Ἀλεξανδρινὴ Βιβλιοθήκη, σύγγραμμα περὶ εὐ-
δικῶν ἐδόμασιαιον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Κ. Φ. Αλεξανδροῦ.
Περιτριχόμενα τοῦ 13 ψυλλαδίου: Άξοι εἰών. — Ή-
μικρά Νηράτς. — Δύο Γάλλοι: ἐν Κριλανδίᾳ. — Εἰλικρίνων
ἄνθη. — Ποιησάτε. — Λύσεις. — Αἴγυπτος. — Λογότυποι.

·Ο διακεκριμένος γάλλος συγγραφέας κ. Henry Houssaye, ὁ συγγράψας τὸν βίον τοῦ Ἀλεξιδάου καὶ ἄλλα ἔκδοτος πονηριὰτα μεστός φιλελλήνισμού, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Ἐπιθεωρῳδίᾳ τῶν Δύο Κόσμων» (τεῦχ 15 Φεβρουαρίου) θερμότατον ἔρθρον. «Περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνικῶν

— Οἱ καθηγηταὶ τῶν πανεπιστημίων Ὁξωνίας καὶ Κανταριγίων ἐπέστειλαν ἴσχατως εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπόθυμημα, δι’ οὗ καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην συντάσσεως ἀγγλικεπίχριστοικῆς σοχολής ἐν Αὐθηναῖς, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Κατὰ πᾶσαν πιθανότερην ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἔγκρινῃ τὴν αἰτησιν, οὕτω δὲ μετ’ ὀλίγον θὰ τελεσθῶσιν ἐν Αὐθηναῖς τὰ ἔγκαινία δίγγλικῆς σοχολῆς, ἣς ή διεύθυνσις ἀνάτιθεται λαώς εἰς τὸν κα- θηγητην κ. Jeubb, τὸν ὑπὲρ πάντας ἄλλον μοχθίζεντα διερ- πει ακοῦσαι τοῦτο.

— Τα πρώταν εξαδεκάτηνα του Ιστορικά ἀπομνημονεύματα
ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως¹ τοῦ μακαρίστου Κωνσταντίνου Μεταξή² μεταφράζονται ἵστασιν ὅπο τοῦ ἔγχρωτοῦ,
τῆς ἑλληνικῆς λέγουσας λογίου ἵταλοῦ κ. B. Grolla, οὗ τι-
νος ἡ Ἐστία ἐδημοσίευσεν ἐλλοτε διατρίβεις τινες, ἐλλη-
νιστὶ γερμανικές.

— Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Κλεισῆς» ἐσήμοσειεν για μακρὰ προγματεία· Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς

